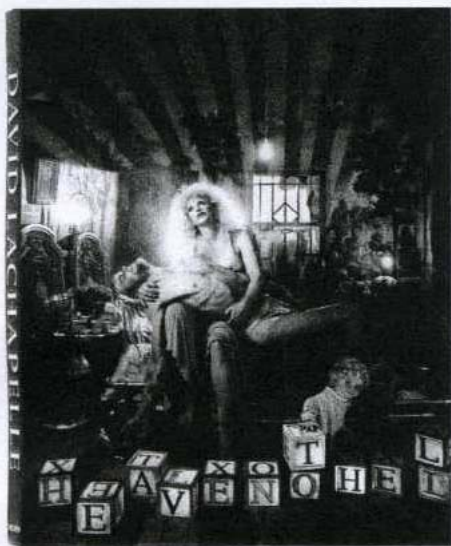

David ΚΟΛΑΣΗ! LaChapelle

Ο μέγας εικονοκλάστης προβοκάτορας της ποπ κουλτούρας αλλά και του celebrityισμού ξαναχτυπά με το άλμπουμ «Heaven To Hell». Πάντα από την Taschen και πάντα με αυτήν την αδιαμφισβήτητη τεχνική του, όπου σάρκα και φαντασία αναμειγνύονται σαν ψωμοτύρι. Κείμενο: Δημήτρης Αθανασιάδης Φωτογραφία: David LaChapelle, «Heaven To Hell», Taschen 2006

Χωρίς αμφιβολία, το να γνωρίσεις τον Άντι Γουόρχολ στα δεκαεννιά σου, με φόντο τη Νέα Υόρκη των post 70s, και να σου αναθέσει την πρώτη σου επαγγελματική δουλειά για το «Interview» θυμίζει παιχνίδι της μοίρας, και μάλιστα από αυτά που δεν παίζονται πολύ συχνά. Ο David LaChapelle, από το φακό του οποίου έχουν απαθανατιστεί μέχρι σήμερα πρόσωπα, όπως οι Μοχάμεντ Άλι, Τσούπακ Σακούρ, Χίλαρι Κλίντον, Μέριλιν Μάνσον και Ελίζαμπεθ Τέιλορ, έχει χαρακτηριστεί ως ένας νέος σουρεαλιστής της τέχνης. Ως σκηνοθέτης, έχει επιμεληθεί βιντεοκλίπ για λογαριασμό γνωστών ονομάτων στο ευρύτερο χρηματιστήριο ποπ αξιών, όπως ο Μόμπι, ο Έλτον Τζον, ο Ρόμπι Γουίλιαμς, οι Vines και η Γκουέν Στέφανι, δημιουργώντας κά-

θε φορά νέες τάσεις και το απαραίτητο σούσουρο. Γιατί πάντα ο David LaChapelle κάνει σούσουρο.

Επηρεασμένος από την αναγεννησιακή περίοδο της ιστορίας της τέχνης, τη Βίβλο, τον κινηματογράφο αλλά και την πορνογραφία, ο LaChapelle με έναν όμορφο και συνάμα μοναδικό τρόπο πετυχαίνει να συνθέσει ετερόκλητα στοιχεία στο δημιουργικό του πορτφόλιο. Ενδεικτική περίπτωση αποτελεί το εξώφυλλο του νέου του βιβλίου, «Heaven To Hell», στο οποίο απεικονίζεται ο Κερτ Κομπέιν ως Ιησούς Χριστός στα χέρια της Κόρτνεϊ-παριστάνω την Παναγία-Λοβ. Το «Heaven To Hell» ολοκληρώνει τη βιβλιοφωτογραφική τριλογία του 39χρονου αμερικανού φωτογράφου, που ξεκίνησε το 1996 με το άλμπουμ «LaChapelle Land» και συνεχίστηκε το 1999 με το «Hotel LaChapelle». Εκδόσεις που συγκαταλέγονται παγκοσμίως στις πλέον συζητημένες και εμπορικές όσον αφορά στο θεματικό άξονα της φωτογραφίας.

Η ΜΑΜΑ ΠΙΝΕΙ ΜΑΡΤΙΝΙ!

Έχοντας ζήσει στη μητρόπολη του σύγχρονου κόσμου, ο LaChapelle δε θα μπορούσε να δηλώσει απών από τις σελίδες των πιο μεγάλων περιοδικών του 20ού αιώνα: «i-D», «Rolling Stone», «Vogue», «Vanity Fair», «The New York Time Magazine», «Atempa», «The Face». Οι φωτογραφίες του δίνουν φρεσκάδα και ζωή στο χαρτί των πιο εμπορικών lifestyle εντύπων, ανατρέποντας κανόνες και μονολιθικά καλλιτεχνικά κατεστημένα, θέτοντας θεμέλιους λίθους στα εικονογραφικά δρώμενα της νέας χιλιετίας. Αν και φαίνεται πως έχει συνεργαστεί με όλους και για όλα, ο ίδιος έχει δηλώσει πως θα ήθελε να του δοθεί η ευκαιρία να συνεργαστεί

με τον Μάικλ Τζάκσον, ενώ στη διαμάχη των εραστών της οπτικής επικοινωνίας σχετικά με την παρέμβαση της ψηφιακής τεχνολογίας στην επεξεργασία της εικόνας έχει παρέμβει πυροσβεστικά, παρατηρώντας πως «ο υπολογιστής θα παραμείνει σκλάβος του φακού, επειδή δεν αρκούν ακόμη και τα πιο σύγχρονα μέσα όταν η έλλειψη ενός καλού φωτογράφου είναι εμφανής».

Πολυσχιδής προσωπικότητα, ο LaChapelle έχει εξομολογηθεί στον Τύπο πως η πρώτη φωτογραφία που τράβηξε -σε ηλικία έξι ετών- είχε ως θέμα τη μητέρα του, σε ένα ταξίδι που είχαν κάνει στο Πουέρτο Ρίκο, να κρατάει ένα ποτήρι μαρτίνι σε ένα μπαλκόνι, φορώντας μπικίνι. Αντιμετωπίζει στωικά τη διασημότητα που του έχει χαρίσει η επιτυχία, αφού κατά δήλωσή του δεν ήθελε ποτέ να είναι διάσημος, απλά επιθυμούσε ανέκαθεν να φωτογραφίζει διάσημα πρόσωπα, και αποδέχεται τον τίτλο του νέου σουρεαλιστή με βρετανική φλεγματικότητα, καθώς προτιμά να τον αποκαλούν έτσι, παρά να του προσάπτουν διαφορετικούς χαρακτηρισμούς που έχει δεχθεί κατά καιρούς.

Σήμερα; το «American Photo Magazine» τον κατατάσσει στη λίστα των δέκα πιο σημαντικών ανθρώπων της φωτογραφίας, είναι «εκτεθειμένος» από τη Jablonka Gallery και το Ινστιτούτο Helmut Newton στο Βερολίνο, με τα «Heaven To Hell» και «Men, War & Peace» αντίστοιχα, και μας βάζει πρίζες να έρθουμε σε επαφή με τις δημιουργίες του. Plug In! 📷